

**Postanowienie Zespołu Orzekającego Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy
Polskim Komitecie Olimpijskim z dnia 16 maja 2008 roku.**

Teza:

W sytuacji, w której orzeczenie pierwszoinstancyjnego organu dyscyplinarnego polskiego związku sportowego nie zostało skutecznie pod względem formalnym zaskarżone przez obwinionego, wobec nie wyczerpania wewnątrzwiązkowej drogi odwoławczej, skarga na nieistniejące orzeczenie drugoinstancyjne jest niedopuszczalna z mocy prawa.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący - Wojciech Petkowicz

Arbiter - Elżbieta Mucha

Arbiter - Waldemar Sawicki

Protokolant - Katarzyna Grabska

Po rozpoznaniu na posiedzeniach niejawnych w dniach 6 lutego 2008 roku, 28 kwietnia 2008 roku i 16 maja 2008 roku skargi Klubu (...) w L. na decyzje dyscyplinarne zapadłe w (...) dotyczące zawieszenia tego Klubu w prawach członka (...) na okres 6 miesięcy,
- na zasadzie § 87a Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w zw. z art. 531 § 1 i w zw. z art. 530 § 2 Kodeksu Postępowania Karnego, postanowił powyższy środek zaskarżenia pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy prawa.

Uzasadnienie

W dniu 18 grudnia 2007 r. do Polskiego Komitetu Olimpijskiego w Warszawie zostało złożone pismo L.dz. 100/2007 z dnia 7 listopada 2007 r. Klubu (...) w L. nazwane „wniosek o wszczęcie postępowania arbitrażowego”, w którym skarżący klub wnosił o rozpoznanie przez Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu przy PKOl skargi przeciwko Zarządowi (...) w Warszawie i uchylenie decyzji:

- Komisji Sportowej (...) z dnia 24 sierpnia 2007 r. w związku z jej bezprawnością,
- Zarządu (...) z dnia 04 września 2007 r. w związku z jej bezprawnością,
- uznanie za nielegalne podejmowanie decyzji dyscyplinarnych przez Komisję Sportową (...) i zabronienie jej praktykowania w tym zakresie,

- zarządzenie podania do publicznej wiadomości przez opublikowanie we wskazanych przez wnioskodawcę dolnośląskich gazetach regionalnych komunikatu z przeprosinami Klubu (...) i jego władz przez władze (...),
- zarządzenie wystosowania listu ze sprostowaniem i przeprosinami do Starosty L., Prezydenta miasta L. oraz Burmistrza Miasta i Gminy P.,
- zasądzenie zwrotu od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego.

Wyznaczony przez Prezesa Trybunału Arbitrażowego Zespół Orzekający na podstawie nadesłanych przez skarżącego dokumentów ustalił następujący stan faktyczny: pismem z dnia 3 września 2007 r. (...) powiadomił klub, iż decyzją z dnia 24 sierpnia 2007 r. Komisja Sportowa (...) zawiesza klub w prawach członka (...) na okres 6 miesięcy za naruszenia prawa związkowego. Jednocześnie pouczone klub, iż od decyzji tej służy prawo odwołania w terminie 30 dni do Zarządu (...). Powyższe pismo wpłynęło do klubu w dniu 4 września 2007r.

W dniu 6 września 2007 r. klub skierował pismo L.dz. 75/2007 do Ministerstwa Sportu - Departamentu Prawno Kontrolnego podnosząc w nim szereg problemów, jak też pytając o podstawy zawieszenia w prawach członka (...). W odpowiedzi pismem DPK- 4388/2007/RW z dnia 17 września 2007 r. Ministerstwo Sportu stwierdziło m.in. iż w sprawie zawieszenia kompetentnym organem do udzielenia odpowiedzi jest jedynie Zarząd (...).

W dniu 12 września 2007 r. klub skierował pismo L. dz. 76/2007 do Ministerstwa Sportu - Departamentu Prawno Kontrolnego nazwane „Odwołanie od decyzji Zarządu (...) w sprawie kaniego zawieszenia członkostwa klubu w (...) „ w którym zwrócił się o uchylenie w trybie „nadzoru instytucjonalnego” decyzji Zarządu (...) dotyczącej zawieszenia w prawach członka.

Ponieważ powyższe dokumenty były zdaniem Zespołu Orzekającego Trybunału niepełne do rozpoczęcia postępowania spornego, zwrócono się do skarżącego klubu o nadesłanie kopii odwołania do Zarządu (...) od decyzji Komisji Sportowej (...) z dnia 24.08.2007 r. oraz decyzji Zarządu (...) wraz z datą jej otrzymania przez klub. Nadto Zespół Orzekający Trybunału zwrócił się do Zarządu (...) z prośbą o nadesłanie kopii tych samych dokumentów.

W odpowiedzi do Trybunału w piśmie L. dz. 14/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. skarżący klub stwierdził m. in. iż według jego oceny Zarząd (...) uchylił się od wydania decyzji na

odwołanie, które było złożone za pośrednictwem Ministerstwa Sportu, /vide pismo L. dz. 76/2007 z dnia 12.09.2007 r./ Nadto w dalszej części pisma klub stwierdził, iż organem w ewentualnym postępowaniu odwoławczym miałyby być Zarząd (...), ale mimo iż z nazwy jest to inny organ zasiadają w nim ci sami ludzie, którzy wydali decyzję o zawieszeniu, co przeczy zasadzie obiektywizmu i bezstronności. Takiego stanu rzeczy klub nie akceptuje.

W odpowiedzi do Trybunału w piśmie L. dz. 54/04/08 z dnia 7 kwietnia 2008 r. Prezesa Polskiego (...) stwierdzono m. in. iż w związku z niezachowaniem procedury odwoławczej Zarząd nie zmieniał decyzji Komisji Sportowej (...) o zawieszeniu. Tym niemniej chcąc wyjaśnić sytuację dwukrotnie zaprasza! przedstawiciela klubu (...) na posiedzenia Zarządu (...), jednakże klub odmawiał stawiennictwa.

Niezależnie od żądanych przez Trybunał dokumentów, Klub (...) nadesłał do Polskiego Komitetu Olimpijskiego szereg dokumentów kierowanych do różnych instytucji i władz sportowych, świadczących o wieloletnich nieporozumieniach czy wręcz konfliktach na linii klub - władze związku.

W tym stanie rzeczy Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim stwierdził co następuje: środek zaskarżenia złożony przez Klub (...) w L. jako niedopuszczalny z mocy prawa nie może podlegać rozpoznaniu przez Trybunał. Podejmując powyższą decyzję Trybunał oparł się na przepisach prawnych statuujących jego działalność. Zgodnie z treścią par.79 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego przedmiotem skargi do tego organu mogą być jedynie ostateczne decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe polskiego związku sportowego i to złożone w terminie nie dłuższym niż 30 dni od ich wydania. Z kolei przedmiotem oceny Trybunału jest ostateczna decyzja drugoinstancyjna związku sportowego.

W przedmiotowej sprawie, pomimo podjęcia szerokiej inicjatywy dowodowej, Trybunał nie uzyskał tejże decyzji - i to nie dlatego, że strony nie dostarczyły dokumentu lub go nie sporządziły, ale dlatego, że nie zostało przeprowadzone postępowanie drugoinstancyjne. Skarżący klub, co jest bezsporne w sprawie, został pouczone o prawie odwołania do Zarządu (...) w terminie 30 dni od dnia 04.09.2007 r. od decyzji Komisji Sportowej o zawieszeniu w prawach członka. Z sobie tylko wiadomych powodów takiego odwołania nie złożył, natomiast w dniu 12.09.2007 r. skierował pismo do Ministerstwa Sportu, w którym odwoływał się od decyzji Zarządu (...) o karnym zawieszeniu członkostwa. Faktem niekwestionowanym przez strony jest to, iż kopia tego pisma została skierowana do

wiadomości Polskiego (...). Jednakże, jak wyjaśnił to w piśmie do Trybunału, (...) nie traktował pisma, którego nie był adresatem, jako zainicjowanie postępowania odwoławczego.

Zespół Orzekający Trybunału podzielił powyższą ocenę. Nie można zgodzić się z dorozumianą oceną Klubu (...), iż Ministerstwo Sportu jest pośrednikiem pomiędzy tym klubem a związkiem sportowym, do którego należy. W tym kontekście pismo klubu z dnia 12.09.2007 r. do Ministerstwa Sportu nie zostało ocenione przez Trybunał jako inicjujące postępowanie drugoinstancyjne. Tak więc orzeczenie Komisji Sportowej (...) z dnia 24.08.2007 r. nie zostało skutecznie pod względem formalnym zaskarżone przez Klub (...), w związku z powyższym, wobec nie wyczerpania przez skarżącego wewnątrzwiązkowej drogi odwoławczej, skarga na nieistniejące orzeczenie drugoinstancyjne jest niedopuszczalna z mocy prawa i należało zarządzeniem odmówić jej przyjęcia. Skoro tak się nie stało Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego przy PKOl postanowił pozostawić ją bez rozpoznania. Na zasadzie paragrafu 92 ust. 4 Regulaminu Trybunału ustalono wpis końcowy na kwotę 4000zł, który przypada Trybunałowi w całości.

W tym stanie sprawy postanowiono jak w sentencji.